

URZĄD PATENTOWY

w WARSZAWIE *B42d 15/06*

OPIIS PATENTOWY

Nr 31250

Kl. 54 b, 7/05

Erwin Otto Habermeld, Berlin

Karta do księgowości kartkowej

Zgłoszono 23 maja 1941

Udzielono 9 grudnia 1942

Pierwszeństwo: 30 maja 1940 (Niemcy)

Aby przy przenoszeniu dodawań stronicowych w księgowości uniknąć błędów, stosuje się w wierszach do przenoszenia drukowanych kart do księgowości kartkowej wycięcia lub odwrotną stronę tych wierszy zaopatruje się w pola kalkowe, dzięki czemu można kopiować z jednej strony karty na jej stronę odwrotną lub z tej strony na pierwszą stronę następnej karty, tak iż przenoszona suma jest uwidoczniona już na następnej stronie i nie musi być specjalnie przepisywana. Oprócz tego były wielokrotnie czynione propozycje w tym samym celu dla składania arkuszy. Kartki takiego arkusza, przy których pozycje przechodzą więc przez dwie otwarte stronicy, są wycięte na przemian pod i nad wierszem do przenoszenia, dzięki czemu suma zostaje zapisana już

na następnej kartce. Dodawanie należy przy tym przeprowadzać na zmianę od góry ku dołowi i od dołu ku górze. Mają zastosowanie również sposoby dodawania, przy których oddziela się pasek dodawania i nakleja się go na następną kartkę.

Wynalazek niniejszy podaje ulepszoną propozycję do przenoszenia sumy z jednej strony kartki na odwrotną stronę i polega na tym, że na górnym lub dolnym brzegu kartek znajdują się dwa dające się oddzielać kolejno paski wierszowe, z których każdy, a mianowicie nasamprzód dolny zostaje naklejony na tylną stronę tejże kartki, a drugi po zsumowaniu odwrotnej strony na pierwszą stronę następnej kartki. Brzgi pasków wierszowych do przenoszenia np. odpowiednio perforowane, tak

iż można je łatwo odrywać. Na odwrotnej stronie mogą one być ponadto powleczone suchym klejem. Powleczenie klejem zapobiega jednocześnie, aby pasek wierszowy, przeznaczony do dodawania kwot jednej strony, nie był niewłaściwie użyty dla dodawania kwot przeciwnej strony. Ten sam cel da się jednak również uzyskać, gdy pasek jednej ze stron, nie przeznaczony do sumowania, otrzyma odpowiedni nadruk, np. za pomocą kreskowania.

Wynalazek ma tę zaletę, że dzięki niemu można w zwykły sposób zsumować od góry ku dołowi wszystkie strony, a więc również odwrotną stronę. Wynalazek stanowi ważny postęp przy dodawaniu bez przenoszenia, gdyż dzięki niemu dają się przygotować również takie nadruki bez przenoszenia, których sumowane kolumny zajmują więcej niż połowę arkusza drukowanego, co w praktyce zdarza się w dużej liczbie przypadków.

Na rysunku przedstawiono przykładowo przedmiot wynalazku, przy czym fig. 1 podaje widok drukowanej karty z dwoma pasekami dodawania w widoku z przodu, fig. 2 podaje widok z tyłu tej samej kartki z naklejonym paskiem do dodawania, który został oddzielony od dołu tej kartki a fig. 3 uwiadcza następną kartkę z naklejonym drugim paskiem do dodawania, na którym zesumowano kwoty tylnej, na fig. 2 uwiadczonej strony poprzedniej karty.

Drukowane karty *a* są zwykłego rodzaju, a więc zawierają nadruk, wymagany dla księgowania, z kolumnami i dowolną liczbą wierszy. Zastosowano tu wielokrotne kolumny kredytowe i debetowe. Karta *a* posiada oprócz tego jak zwykle na swym bocznym brzegu otwory *b* do umieszczenia jej w kartotece po zaksięgowaniu.

Na dolnym brzegu karty oba ostatnie wiersze są przystosowane do przenoszenia, a więc posiadają odpowiednie nadruki. Najniższy pasek wierszowy *c* jest przeznaczo-

ny do sumowania strony 1 karty *a*, jak to oznaczono przez sumy 10, 20, 30, 40, 50 względnie 60. Nad nim leżący pasek wierszowy *d* służy do sumowania strony 2 tej samej karty oraz jest tak zamazany, aby nie mógł być zapisany. W tym celu może on mieć czarny względnie ciemny nadruk lub może być zakreskowany. Oba paski wierszowe *c* i *d* dają się oddzielać kolejno od karty *a* wzdłuż linii *x-x* względnie *y-y*, a to dzięki perforacji dziurkowej lub kreskowej na tych liniach.

Po zaksięgowaniu strony 1 karty *a* według fig. 1 i po dokonaniu zesumowania na ostatnim dolnym pasku wierszowym *c*, oddziela się ten pasek wzdłuż linii *x-x* i nakleja się go na tylną stronę, a więc na stronę 2 karty *a* na pierwszym jej górnym wierszu poniżej jej tekstu tytułowego, jak to widać na fig. 2. Po zaksięgowaniu strony 2 sumowanie, które oznaczono przez sumy 70, 80, 90, 100, 110, 120, uskutecznia się na pasku *d*, którego tylną zakreskowaną stronę widać na fig. 1 i który znajduje się między obydwoma perforowanymi liniami *x-x* i *y-y*. Pasek *d*, po dokonaniu zesumowania strony 2, może być naklejony u góry na następną stronę księgowaną, a więc na stronę 3, która jest przednią stroną następnej karty, po czym dalsze księgowanie odbywa się dalej bez przerwy w ten sam sposób.

Oba paski wierszowe *c* i *d* mogą posiadać na swej obecnej tylnej stronie warstwę suchego kleju, która również chroni przed niepożądanym zapisaniem. Według fig. 1 pasek *c* posiada na tylnej swej stronie warstwę kleju celem przyklejenia go przez wywarcie nacisku a pasek *d* posiada również taką warstwę kleju na przedniej swej stronie (która według fig. 2 jest jego tylną stroną).

Dla uporządkowania zaksięgowanych kart jest rzeczą ważną, aby były one zapisane nasamprzód po prawidłowej stronie, to jest po tej stronie, gdzie otwór *b* znajduje

się z prawej strony. Pomimo odpowiedniego nadruku mogą być pod tym względem robione błędy. Aby jednak księgowemu zwrócić natychmiast uwagę, że zaczyna on zapisywać fałszywą stronę, na pierwszym górnym wierszu do księgowania jest przewidziany sygnał, zmuszający go do zwrócenia na to uwagi, polegający na tym, że w tym polu przy końcu wiersza, które zwykle przyjmuje znak księgowania, umieszcza się bądź to czarny nadruk względnie kreskowanie, bądź też otwór *e*.

Przy tego rodzaju arkuszach drukowanych paski wierszowe *c* względnie *d*, służące do sumowania, mogą również być umieszczone ponad nagłówkiem, a wtedy w celu przeniesienia zesumowania zostają one oddzielone od góry karty. Wówczas trzeba jednak sumować kwoty od dołu ku górze.

Zgrubienie arkusza, powstające wskutek naklejenia paska sumowania, daje się zmniejszyć, gdy na paski do sumowania użyje się cieńszego papieru niż na pozostałą część. Ta różnica grubości papieru może być uzyskana już przy wytwarzaniu papieru przez odpowiednio silne wytłoczenie papieru w tym miejscu lub podobnie jak przy wykonywaniu znaków wodnych.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e .

1. Karta do księgowości kartkowej, znamienna tym, że na górnym lub dolnym brzegu tej karty (*a*) umieszczane są dwa dające się oddzielać paski wierszowe (*c*, *d*),

służące do sumowania, z których każdy, po oddzieleniu ich od karty, może być zamocowany na tylnej stronie (*2*) tej samej karty (*a*), względnie na pierwszej stronie (*3*) następnej karty (*a*₁).

2. Karta według zastrz. 1, znamienna tym, że przedostatni pasek wierszowy (*d*) jest na przedniej stronie (*1*) karty (*a*) zamazany, np. przez kreskowanie lub nadruk, dla uniemożliwienia niepożądanego zapisania tego paska.

3. Karta według zastrz. 1, 2, znamienna tym, że oba paski wierszowe (*c*, *d*), przeznaczane do sumowania, posiadają na swych tylnych stronach warstwy kleju suchego.

4. Karta według zastrz. 1—3, znamienna tym, że dla uniknięcia rozpoczęcia zapisu na nieprawidłowej stronie, pierwszy górny wiersz tej strony posiada w polu przeznaczonym na znak księgowania np. nadruk, kreskowanie lub otwór (*e*).

5. Karta według zastrz. 1—4, znamienna tym, że na służących do sumowania paskach wierszowych (*c*, *d*) papier jest cieńszy jak na pozostałej części karty, która to różnica grubości papieru może być uzyskana już przy wytwarzaniu papieru np. przez jego stłoczenie lub podobnie jak przy wykonywaniu znaków wodnych.

Erwin Otto Haberland

Zastępca: inż. J. Wyganowski

rzecznik patentowy

Fig.1

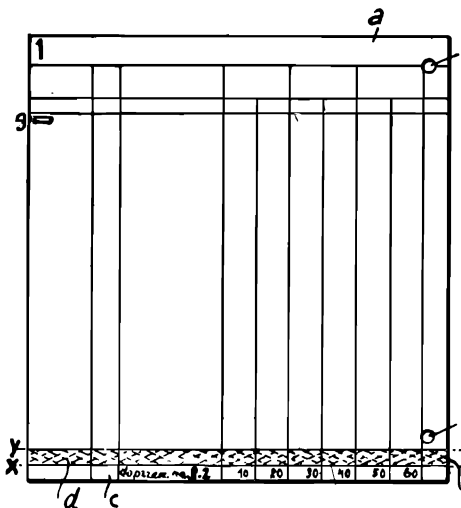

Fig.2

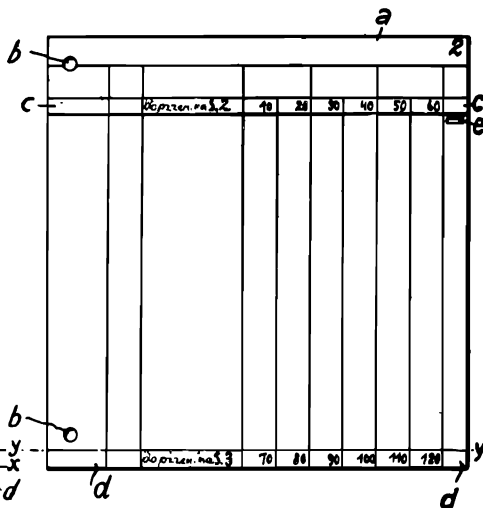

Fig.3

